

взаємозв'язках інжинірингових компаній, без правильного використання яких будівельне підприємство не зможе реалізувати свої переваги в області технології, номенклатури і якості пропонованих послуг.

По-перше, концентрація значного технологічного і виробничого потенціалу в руках провідних інжинірингових підприємств можлива лише за умови, що вони знаходяться в тісному організаційному і фінансовому взаємозв'язку з будівельними компаніями, з постачальниками устаткування і матеріалів, з фінансовим капіталом.

По-друге, ускладнення завдань інжинірингу, розширення комплексного підходу до вирішення проблем в інвестиційній сфері ведуть до посилення взаємозв'язків між інжиніринговими підприємствами. Знаходження в структурі будівельного і промислового капіталу забезпечує провідним інжиніринговим підприємствами максимально повне використання в своїй діяльності результатів науково-технічного і промислового прогресу.

Література

1. Асаул А. Феномен будівельного комплексу в сучасних умовах // Економіка України. – 2003. - №9. – С46 – 50.
2. Асаул А.Н. Экономика недвижимости. – СПб.: Питер, 2004. – 512с.
3. Кузнецов А.С., Гаплевская И. С. Механизм управления инвестиционными проектами в строительстве: зарубежный опыт и отечественные реалии // Прометей. – 2004. - №2. – С. 167 – 172.
4. Математический аппарат и методы формирования оптимальных параметров управления процессом функционирования строительного предприятия: Монография / [В. И. Торкатюк, Л. Н. Шутенко, И. А. Дмитрук и др.]; под ред. В. И. Торкатюка. – Харьков: ХНАГХ, 2007. – 824 с.
5. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцева Е.Б. Современный экономический словарь. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 480 с.
6. Тянь Р.Б. Организация производства: Уч. пособие / Р. Б. Тянь, Н. М. Чернышук. – Днепропетровск: Наука і освіта, 1999. – 264 с.

Кулько І. В.

ПИТАННЯ ПРО СУТНІСТЬ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВ

Організація будь-якої підприємницької діяльності потребує наявності засобів праці. Отже, у виробничо-господарській діяльності підприємства використовуються засоби праці, які багаторазово (тривало) використовуються в процесі виробництва (експлуатації), зберігають початковий зовнішній вигляд, протягом тривалого періоду, зазнають поступового зносу і переносять свою вартість на собівартість продукції (витрати обігу) поступово протягом їх нормативного строку служби за встановленими нормами. [1, с. 114]

Основні фонди (засоби) – це активи підприємства, засоби праці, які мають вартість і функціонують у виробництві тривалий час у своїй незмінній споживчій формі, а їх вартість переноситься конкретною працею на вартість виготовлюваної продукції робіт, послуг частинами в міру спрацювання. Основні фонди підприємства включають основні виробничі фонди й не-виробничі основні фонди.

Економічна сутність і матеріально-речовий зміст основних фондів слугують визначальними характеристиками в окресленні їх значення для здійснення відтворювальних процесів, функціонування та розвитку будь-якого виробництва.

Співвідношення окремих груп основних виробничих фондів становить їх структуру. Поліпшення структури основних виробничих фондів, передусім підвищення питомої ваги активної їх частини, сприяє зростанню виробництва, зниженню собівартості продукції, збільшенню грошових нагромаджень підприємства.

Оцінка основних засобів підприємства являє собою грошове вираження їх вартості. Вона необхідна для правильного визначення загального обсягу основних засобів, їх динаміки і структури, розрахунку економічних показників господарської діяльності підприємства за певний період. [5, с. 227]

Основні засоби обліковуються у натуральній та вартісній формах. Натуральний облік дає змогу здійснювати контроль за збереженням і використанням кожного їх виду. Облік у вартісній оцінці дозволяє визначити потребу коштів на придбання основних засобів, визначити їх структуру, динаміку, суму амортизаційних відрахувань, розмір зносу тощо.

Вкладання коштів у основні фонди є необхідним для підприємств що:

- розширюють виробництво;
- модернізують, ремонтують обладнання;
- інвестують гроші в нерухомість. [2, с. 87]

До переваг необоротних активів можна віднести такі:

- менший ризик інфляційного знецінення та можливе збільшення ринкових цін на нерухомість швидшими темпами, ніж темпи інфляції;
- менший ризик втрати в процесі господарської діяльності;
- здатність приносити стабільний дохід за несприятливої господарської кон'юнктури у формі орендних;
- можливість більш інтенсивного використання в періоди підйому ринкової кон'юнктури. [3, с. 98]

Відповідно, до недоліків необоротних активів віднесено такі:

- можливість морального зносу за швидкої змінюваності технологій;
- низький рівень маневреності, неможливість швидко змінити структуру вкладених коштів. [4, с. 393]

Основними факторами, які впливають на структуру основних виробничих фондів підприємств, є: рівень автоматизації і механізації, рівень спеціалізації і

кооперування, кліматичні та географічні умови розміщення підприємств. Кожний фактор по-різному впливає на структуру виробничих фондів.

Поліпшити структуру основних виробничих фондів можна за рахунок:

- оновлення та модернізації устаткування;
- ефективнішого використання виробничих приміщень установленням додаткового устаткування на вільній площі;
- ліквідації зайвого й малоефективного устаткуванням.

Усі вищевказані методи поліпшення структури основних засобів потребують додаткового фінансування, тобто додаткових інвестицій. Навіть якщо підприємство не належить до виробничої сфери а відноситься до сфери обслуговування – його обличчя це завжди основні фонди.

Основні фонди підприємства є гарантією кредитоспроможності його для кредиторів, бо саме вони найчастіше виступають заставним майном підприємства.

Обсяг основних засобів у грошовому вираженні в структурі активів підприємства визначає наявність активів, реалізація яких покриє обсяг пасивних операцій підприємства.

В умовах розвитку прогресу, виробничий сектор економіки України як ніколи потребує вливання інвестиційного капіталу як з боку держави так і з боку інших інвесторів. І одним з найважливішим напрямком вкладання грошей є виробничі фонди – основні засоби підприємства.

Література

1. Бланк И.А. Управление активами и капиталом предприятия. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2003. – 446 с.
2. Галуза С. Оцінка використання активів у аналізі ефективності підприємства / С. Галуза, В. Артемов // Економіка України. – 2005. – № 6. – С. 86-89
3. Демченко Т. А. Дослідження основних концепцій дослідження активів // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 3. – С. 97-102
4. Комар Е. Е. Визначення та класифікація основних засобів / Е. Е. Комар // Держава та регіони. Сер. Економіка та підприємництво. – 2006. – № 3. – С. 392-394
5. Рибченко М. Ф. Теоретико-методологічні аспекти оцінювання основних засобів / М. Ф. Рибченко // Держава та регіони. Сер. Економіка та підприємництво. – 2006. – № 2. – С. 225-228